

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/112/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115205172
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2115205172.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti odporcovi: D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, F., o zaplatenie sumy 321,26 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 155,34 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 155,34 eura od 31.03.2012 do zaplatenia, a to 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

III. Žiaden z účastníkov n e m á práv na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 09.03.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.03.2013, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 321,26 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 321,26 eura od 31.03.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že uzatvoril s odporcom dňa 23.08.2010 zmluvu o pôžičke evid.č. 1993730, na základe ktorej poskytol odporcovi celkovú sumu pôžičky 832,7 eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mal odporca splácať pôžičku v pravidelných 20 mesačných splátkach v sume 40,46 eura. Do dňa spísania návrhu uhradil odporca z vyššie uvedenej zmluvy sumu 601,68 eura. Vzhľadom k tomu, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, navrhovateľ dňa 22.03.2012 listom vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dňa spísania návrhu odporca dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh odporcu ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 321,26 eura. Zároveň si navrhovateľ uplatnil zákonné úroky z omeškania.

Uznesením č.k. 11C/112/2015-24 zo dňa 05.10.2015 tunajší súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že z konania vystúpil pôvodný navrhovateľ - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a na jeho miesto vstúpila ako navrhovateľ spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.10.2015.

Odporcovi bol návrh s prílohami doručený dňa 12.10.2015, k tomuto sa nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 OSP s poukazom na § 200ea OSP, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 09.03.2015, Zmluvou o pôžičke č. 1993730 zo dňa 17.09.2010, Podmienkami k Zmluve o pôžičke, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Predžalobnou upomienkou zo dňa 22.03.2012, fotokópiou doručky č.l. 7, Prehľadom splátok a úhrad č.l. 8, Návrhom na zmenu účastníka zo dňa 18.06.2015, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.06.2015, Identifikáciou postúpenej pohľadávky č.l. 21, ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Právny predchodca navrhovateľa spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 17.09.2010 Zmluvu o pôžičke č. 1993730, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť odporcovi účelovú pôžičku v sume 681,32 eura, ktorú sa odporca zaviazal splácať v 20-tich mesačných splátkach vo výške 40,64 s poistením. RPMN bola uvedená vo výške 13,02%. Z článku 6 ods. 6.2 podmienok vyplýva, že splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a z článku 6 ods. 6.4 podmienok vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Termín konečnej splatnosti je uvedený spôsobom 4/2012. Odporca vychádzajúc z Prehľadu splátok a úhrad zaplatil celkovo sumu 601,68 eura. Právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 22.03.2012 vyzval odporcu na zaplatenie všetkých splátok jednorazovo v sume 295,37 eura do troch dní od doručenia upomienky. Odporcovi bola výzva doručená dňa 27.03.2012. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. postúpila pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa zmluvou zo dňa 01.06.2015.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojsednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o pôžičke, ktorou právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ poskytol odporcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák.č. 129/2010 Z.z.). V zmysle zásady lex specialis derogat legi generali má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len z časti.

Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej úverovej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 681,32 eura a odporca sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 40,46 eura s poistením bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je uvedený zrozumiteľne, pretože nie je zjavné, ktorý z viacerých uvádzaných údajov tomuto zodpovedá.

Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ, ktorý je v konaní aktívne legitimovaný z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu, nemá nárok na zaplatenie úroku z pôžičky, poplatkov za poistenie, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátaní plnenia zo strany odporcu. Keďže odporca zaplatil z poskytnutej pôžičky vo výške 681,32 eura len časť vo výške 525,98 eura (13 x 40,46 eura), súd mu vo výroku I. uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 155,34 eura (681,32 - 525,98).

Hoci to navrhovateľ v návrhu nešpecifikoval, z Prehľadu splátok a úhrad na č. 8 vyplýva (a je to súdu známe aj z jeho úradnej činnosti), že navrhovateľ si v konaní uplatňuje v rámci istiny aj zmluvnú pokutu, v prejednávacom prípade vo výške 41,17 eura.

Z článku 11. ods. 11.2 všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, pričom v 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej čiastky, v tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

Súd má za to, že nemožno uzavrieť, že by došlo vôbec k dojednaniu zmluvnej pokuty medzi účastníkmi zmluvy, keď zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, dojednanie zmluvnej pokuty je obsiahnuté iba vo všeobecných obchodných podmienkach napísaných veľmi malým a hustým, a tým aj ťažko čitateľným, písmom, toto dojednanie sa nachádza až ku koncu všeobecných obchodných podmienok, pričom nie je žiadnym spôsobom zvýraznené a zaniká v rámci iných ustanovení. Všeobecné obchodné podmienky pritom odporca ani nepodpísal, tieto sa mali stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy na základe netransparentnej inkorporačnej doložky uvedenej v dolnej tretine zmluvy o pôžičke písanej miniatúrnym písmom. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, nakoľko spotrebiteľ sa môže domnievať, pričom stačí hrozba tohto rizika, že menším písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis, a preto dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ. Funkcia obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predovšetkým tá, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že zrejme uniknú pozornosti spotrebiteľa (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, v zmysle ktorého „v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.“

V uvedenom prípade teda nebol splnený zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok absolútnu neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Súd preto návrh v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty zamietol.

Odporca sa dostal do omeškania so zaplacením peňažného dlhu dňa 31.03.2012, nakoľko k zosplateniu úveru došlo dňa 30.03.2012, keďže právny predchodca navrhovateľa vyzval odporcu na zaplatenie zostávajúcej časti pôžičky do 3 dní odo dňa doručenia výzvy zo dňa 22.03.2012, ktorá bola odporcovi doručená dňa 27.03.2012. Vychádzajúc z uvedeného má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 30.03.2012. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka navrhovateľa len na zaplatenie sumy 155,34 eura, bolo možné priznať navrhovateľovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Odporca sa dostal do omeškania dňa 30.03.2012, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 1 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% (8 + 1 %) ročne zo sumy 155,34 eura od 30.03.2012 do zaplatenia.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval návrh navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 155,34 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 155,34 eura od 30.03.2012 do zaplatenia, preto mu vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku návrh ako nedôvodný vo výroku II. zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá OSP, ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Vzhľadom k výške plnenia, na ktoré súd odporcu zaviazal, určil súd odporcovi na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 321,26 eura s príslušenstvom priznaná suma 155,34 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 48% a hrubý úspech odporcu 52%, a teda ich úspech a neúspech bol vyrovnaný, preto súd rozhodol o náhrade trov konania vo výroku III. tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.